

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň JUDr. Ludmily Petrákové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobce: **I. S.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Jindřichem Rajchlem
sídlem Povltavská 829/36a, 171 00 Praha 7

proti
žalované: **FORUM 24 a.s.**, IČO 05227011
sídlem Vodičkova 677/10, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem doc. JUDr. Alešem Rozehnalem, Ph.D.
sídlem Železná 490/14, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 31. května 2024,
č. j. 31 C 144/2023-69,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I **mění** tak, že žalovaná je povinna odstranit ze stránek www.forum24.cz z článku s názvem xxx tuto větu: xxx
- II. V rozsahu věty: xxx **se** rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I **potvrzuje**.
- III. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku II a III ve smyslu připuštěné změny žaloby **mění** jen tak, že žalovaná je povinna uveřejnit na stránkách www.forum24.cz typem písma Times New Roman tučně v černé barvě po dobu 30 bezprostředně následujících dnů toto

Shodu s prvopisem potvrzuje E. P.

sdělení: Sdělení webu forum24.cz: Tvzení uvedené v článku xxx publikovaného dne xxx o tom, že I. S. na shromáždění dne xxx přizval xxx xxx xxx, bylo nepravdivé.

- IV. Ve zbývajícím rozsahu **se** rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II a III ve smyslu připuštěné změny žaloby **potvrzuje**.
- V. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku IV **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 50 000 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. V rozsahu dalších 50 000 Kč **se** rozsudek soudu prvního stupně ve výroku IV **potvrzuje**.
- VII. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 18 801 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Odůvodnění:

1. **Žalobce** se podanou žalobou domáhal odstranění článku xxx zveřejněného dne xxx žalovanou, uveřejnění omluvy ve znění uvedeném ve výroku III rozsudku soudu prvního stupně a odškodnění za poškození dobrého jména ve výši 200 000 Kč. V podrobnostech jsou tvzení a argumenty žalobce předestřeny v bodech 1 až 8 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
2. **Žalovaná** s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí na základě tvzení a argumentů uvedených v bodech 9 až 40 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
3. **Soud prvního stupně** rozsudkem uvedeným v záhlaví žalobu v celém rozsahu zamítl (výrok I až IV) a uložil žalobci nahradit náklady řízení žalované ve výši 90 992 Kč (výrok V). Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně a které není třeba v zájmu stručnosti opakovat.
4. **Žalobce** napadl rozsudek soudu prvního stupně včasným a přípustným **odvoláním**. Namítl, že soud prvního stupně v napadeném rozsudku nedůsledně či vůbec nekonkretizoval povahu výroků žalované a při jejich hodnocení postupoval neobjektivně a jednostranně. Žalobce považuje za klíčové vyhodnotit pravdivost jednotlivých výroků žalované publikovaných v napadeném článku. Co se týče skutkového tvzení žalované o tom, že žalobce je organizátorem demonstrace v xxx, žalovaná tím fakticky tvrdí, že žalobce je jednou z osob, jež ukradla fotku na plakát. Žalobce nesouhlasí s právním závěrem soudu prvního stupně, že pokud se nepovažuje za xxx demonstrace, tak se jej tento výrok nemůže dotknout. Vlastní hodnocení žalobce není v tomto ohledu podstatné. Pokud by byl akceptován závěr soudu prvního stupně, že pokud se někdo nepovažuje za člena nějaké skupiny, tak se jej nemůže dotknout tvzení druhé osoby, že do této skupiny patří a že tato skupina spáchala nějaký konkrétní akt, tak by se dospělo ke stavu, kdy by bylo jakékoliv fyzické osobě znemožněno domáhat se ochrany osobnosti u všech výroků, jež by ji přiřazovali k jakékoliv skupině, jež se dopouští protiprávního jednání. Samotný výrok jednak není pravdivý a jednak je způsobit snížit vážnost žalobce u veřejnosti. Proto je tento skutkový výrok žalované zásahem do osobnostních práv žalobce. Co se týče skutkového tvzení žalované o tom, že žalobce patří do skupiny protivládní a proruské scény, soud prvního stupně pochybil v úvaze, že kritika Ukrajiny či projev nesouhlasu s jejím vyzbrojováním ze strany České republiky ze strany žalobce automaticky znamená, že žalobce je členem proruské scény. Ze skutečnosti, že někdo kritizuje určité konkrétní kroky jednoho subjektu sporu, rozhodně nevyplývá, že podporuje subjekt, jenž je s ním ve vojenském konfliktu. Pro zahrnutí žalobce coby člena proruské scény jsou tedy podstatné pouze ty důkazy, jež přímo prokazují jeho subjektivní vztah k hodnocení Ruské federace. Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že žalovaná neunesla důkazní břemeno, neboť nepředložila jediný důkaz, na jehož základě by bylo možno vyvodit závěr, že žalobce má k Ruské

federaci pozitivní vztah, natožpak, že je členem proruské scény. Jediný důkaz, jenž obsahuje přímé doložení subjektivního vztahu žalobce k Ruské federaci (facebookový příspěvek žalobce se slovy „nikdy jsem nebyl příznivcem Ruska“), naopak prokazuje opak a vyvrací závěr soudu prvního stupně. Ten se s tímto důkazem přesvědčivě nevypořádal, když k němu uvedl pouze to, že žalobce vyjadřuje antipatie k Ukrajině i k Ukrajincům. Z této skutečnosti však nelze vyvodit, že žalobce zastává proruské postoje. Co se týče výroku žalované, že žalobce na shromáždění dne xxx přizval i nechvalně xxx xxx xxx, jedná se o nepravdivé skutkové tvrzení, a nikoliv o hodnotící soud žalované. V rámci všech provedených důkazů nebylo před soudem prvního stupně zjištěno nic, co by odůvodňovalo závěr, že žalobce radikální křídla fanoušků různých fotbalových klubů obecně známých jako „xxx“ na jím svolanou demonstraci přizval. Jakožto svolavatel demonstrace neměl k dispozici žádné právní nástroje, jak zabránit v účasti na jím svolané demonstraci určité skupině osob, a byl tedy nucen tolerovat přítomnost každé jedné osoby či skupiny osob, která se rozhodla jím svolané demonstrace zúčastnit. Žalobce současně sporuje skutkový závěr soudu prvního stupně, že bylo prokázáno, že umožnil skupině xxx se jím svolané demonstrace zúčastnit. Tento závěr soud vyvodil z jediného příspěvku na facebookové skupině xxx z xxx ze dne xxx. Věrohodnost takového příspěvku publikovaného anonymní osobou lze hodnotit jako vysoce dubiozní. Nejedná se o jakékoliv vyjádření žalobce, nýbrž neznámé třetí osoby. Vyvození skutkového závěru ze strany soudu prvního stupně, že tento anonymní příspěvek je důkazem existence jakékoliv dohody mezi žalobcem a xxx o jejich účasti na žalobcem svolané demonstraci, považuje žalobce za neopodstatněné a nesprávné. Taková dohoda nikdy neexistovala a nebyla nijak prokázána. Naopak, pokud soud prvního stupně sám v odůvodnění napadeného rozsudku konstatoval, že žalovaná neprokázala skutečnost, že žalobce xxx na jím svolanou demonstraci přizval, pak měl v tomto bodě žalobě bez dalšího vyhovět. Rozhodnout v neprospěch žalobce pouze na základě anonymního příspěvku na sociální síti Facebook pak žalobce nepovažuje za hodnocení důkazů volné, nýbrž za hodnocení důkazů svévolné. Konečně pak žalobce považuje za vadný i závěr soudu prvního stupně o nepřiznání náhrady nemajetkové újmy. Soud prvního stupně se dle názoru žalobce zmýlil, když nemajetkovou újmu zaměnil za ušlý zisk, jak plyne z odůvodnění napadeného rozsudku. Účelem náhrady nemajetkové újmy není poskytnutí kompenzace za zmařenou obchodní či profesní příležitost (neobsazení do filmových rolí), nýbrž náhrada v penězích za újmu na osobnostních právech osoby, do nichž bylo druhým subjektem protiprávně zasazeno. Za situace, kdy subjektem, jenž se tohoto zásahu dopustil, je zpravodajský web s dosahem desítek až statisíců sledujících, lze učinit závěr o tom, že morální satisfakce v podobě omluvy za předmětný zásah není dostačující, a přiznání náhrady nemajetkové újmy v penězích je proto adekvátní. Soud prvního stupně však tuto právně relevantní skutečnost, tedy že byla zveřejněna nepravdivá informace na hojně navštěvovaných stránkách internetového média a že je fakticky neodstranitelná, vůbec nezvažil a založil svůj závěr na mylné úvaze o neexistenci ztráty profesních příležitostí či jiné prokazatelné škody.

5. K odvolání žalobce se **žalovaná** vyjádřila tak, že považuje napadený rozsudek za správný a že předmětný článek nijak nezasahuje do osobnostních práv žalobce. Kritika žalobce uveřejněná v předmětném článku je oprávněná a přiměřená, založená především na hodnotících soudech, které jsou chráněny jako jedna ze složek práva na svobodu projevu. Jediným skutkovým tvrzením v předmětném článku týkajícím se žalobce jakožto xxx xxx demonstrace je tvrzení, že žalobce je uveden na poutacích k demonstraci, a sice právě na těch s fotografií xxx. Tvrzení žalované uvedené v článku je pravdivé, neboť žalobce na poutacích uveden byl. V úvodu článku žalovaná zařadila žalobce do skupiny osob, které souhrnně označila jako „známá jména protivládní a proruské národovecké scény.“ I toto hodnocení má pravdivý základ. Žalovaná neoznačila žalobce za proruského aktivistu. Slovní spojení „xxx“ použila v úvodu předmětného článku jako souhrnné označení více osob včetně žalobce. Toto označení nemohlo mít vůči žalobci dehonestující účinek, neboť v další části článku se podrobněji rozebírá osoba žalobce a o proruských názorech se zde neuvádí ničeho. Nicméně struktura, jednostrannost a nekorektnost zveřejňovaných příspěvků žalobce na sociálních sítích umožňuje oprávněný hodnotící soud o jeho proruských sympatiích.

6. Jelikož žalobce ve svém odvolání změnil svůj žalobní návrh a dále v průběhu jednání před odvolacím soudem konaného dne 10. 4. 2025 uvedl, že nově požaduje peněžité zadostiučinění pouze ve výši 100 000 Kč, rozhodl odvolací soud o částečném zpětvzetí žaloby a částečné změně žaloby usnesením ze dne 10. 4. 2025, č. j. 68 Co 32/2025-131. Předmětem odvolacího řízení tak zůstal jen požadavek žalobce na odstranění výroku, že žalobce patří do skupiny známých jmen proruské scény, a výroku, že žalobce přizval na shromáždění i nechvalně známé xxx xxx, dále požadavek na uveřejnění konstatování na www.forum24.cz, že nyní uvedené výroky jsou nepravdivé a chybné, a konečně požadavek na peněžité zadostiučinění ve výši 100 000 Kč za uveřejnění nyní uvedených dvou výroků o žalobci.
7. **Odvolací soud** přezkoumal v rozsahu připuštěné změny žaloby rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které vydání rozsudku předcházelo (§ 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř.), a shledal, že odvolání žalobce je částečně důvodné.
8. Odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně správně v napadeném rozsudku citoval relevantní normy objektivního práva, které tedy již odvolací soud znovu neopakuje, a učinil správný závěr o skutkovém stavu; dospěl ale k dílčímu nesprávnému právnímu posouzení věci.
9. U výroku, že žalobce přizval na shromáždění xxx, žalovaná neunesla důkazní břemeno k prokázání pravdivosti tohoto svého sdělení, když po poučení odvolacím soudem dle § 118a odst. 3 ve spojení s § 211 o. s. ř., které obdržela v průběhu jednání konaného dne 10. 4. 2025, nenavrhla žádný nový důkaz, byť z dosud provedeného dokazování pravdivost tohoto tvrzení nevyplyvá. Z důkazů provedených soudem prvního stupně neplyne (není prokázáno), že by osobně žalobce pozval xxx na shromáždění, či je vyzval, aby se shromáždění zúčastnili. To ostatně shledal také soud prvního stupně v bodě 118 odůvodnění svého rozsudku. Jeho závěr o tom, že konkrétně žalobce „umožnil“ xxx, aby se shromáždění zúčastnili, je nepodložený a také nesrozumitelný, neboť skutečně svolatelé veřejných shromáždění nemají ve své moci, kdo se takových shromáždění účastní a kdo ne, jak správně žalobce v odvolání namítá. Jedná se přitom o tvrzení, které je objektivně způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce, konkrétně do jeho cti a dobré pověsti, jelikož veřejnosti sděluje, že žalobce na shromáždění přizval skupinu osob, která se následně na tomto shromáždění dopustila výtržností a jiné protiprávní činnosti, což by jistě nešlo ke cti žádnému organizátorovi veřejného shromáždění. Nic takového nebylo ve vztahu k žalobci prokázáno přes poučení dle § 118a odst. 3 o. s. ř.
10. V tomto ohledu je tak důvodný nárok žalobce, aby žalovaná byla povinna toto tvrzení z napadeného článku odstranit a uveřejnit sdělení o tom, že toto tvrzení je nepravdivé. K tomuto sdělení odvolací soud poznamenává, že sice není zcela tradiční požadovat jako satisfakci zveřejnění jen konstatování (sdělení) vydavatele o nepravdivosti bez současného vyjádření omluvy, avšak odvolací soud shledává, že i takové sdělení bez omluvy je sto přinést žalobci satisfakci, neboť se veřejnost dozví, že nebyl pravdivý difamační výrok o něm zveřejněný.
11. Ohledně výroku, že žalobce je známým jménem proruské scény, odvolací soud dospěl k závěru, že se jedná o hodnotící soud a že je zde reálný základ k tomu, aby žalovaná mohla takovýto hodnotící soud učinit.
12. Faktem je, že z provedeného dokazování a skutkových zjištění nevyplyvá, že by žalobce Ruskou federaci nebo ruské politické vedení výslovně podporoval. Nicméně v celkovém kontextu postoje žalobce a jeho opakovaného veřejného vyjadřování (zejm. prostřednictvím facebookových příspěvků) bylo prokázáno, že v otevřeném válečném konfliktu mezi agresorem, kterým je Rusko, a Ukrajinou, která se této agresi brání, žalobce dlouhodobě kritizuje výhradně Ukrajinu a záležitosti týkající se Ukrajiny. Není žádné jeho vyjádření zmiňující primární skutečnost, že válku proti Ukrajině vyvolalo Rusko, že Rusko už několik let část Ukrajiny okupuje, že způsobilo smrt mnoha civilních osob včetně dětí atd. Pokud v daném kontextu zaznívá opakovaná kritika napadené strany, aniž by zároveň zaznívala kritika strany agresora, tak je možné na základě toho učinit hodnotící soud, že autor takových vyjádření nepřímo podporuje, straní nebo jinak preferuje stranu,

kteřou nekritizuje, tj. stranu agresora. Takový žalovanou učiněný hodnotící soud o proruském postoji žalobce je kritickým názorem, který je přípustný, má rozumný podklad a nebyl sdělen excesivním (vulgárním nebo jinak nepřipustným) způsobem.

13. Z toho důvodu tak nárok žalobce na odstranění tohoto tvrzení a uveřejnění sdělení žalované o tom, že toto tvrzení je nepravdivé, není důvodný.
14. Odvolací soud se dále zabýval nárokem žalobce na přiznání peněžitého zadostiučinění za zveřejnění nepravdivé informace o tom, že přizval xxx na veřejné shromáždění.
15. Odvolací soud zohlednil zejména skutečnost, že žalovaná napadený článek zveřejnila v celostátně působícím zpravodajském médiu jednoduše dosažitelném veřejností pomocí internetu. Za této situace typicky není jen morální satisfakce dostačující, přičemž zde nejsou žádné výjimečné okolnosti, které by vedly odvolací soud k závěru, že by v tomto případě mohla morální satisfakce plně zhojit poškození osobnostní sféry žalobce. Proto odvolací soud shledal, že žalobce má nárok na poskytnutí zadostiučinění v penězích.
16. V předmětné věci byla žalobcem žádána částka 100 000 Kč za dvě svým významem srovnatelná tvrzení žalované o žalobci v rámci jednoho článku, přičemž jedno tvrzení odvolací soud shledal jako oprávněné a druhé jako neoprávněné. Přiměřenou satisfakci tudíž činí částka 50 000 Kč.
17. Ve světle výše uvedeného proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I, II, III a IV částečně změnil dle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř., přičemž ve zbytku jej (ve smyslu připuštěné změny žaloby) potvrdil dle § 219 o. s. ř.
18. Vzhledem k tomu, že odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval nejen **o nákladech odvolacího řízení**, ale též **o nákladech řízení před soudem prvního stupně** (§ 224 odst. 2 o. s. ř.). Tím byl automaticky odklizen nákladový výrok V rozsudku soudu prvního stupně.
19. Při určení poměru úspěchu a neúspěchu ve věci vycházel odvolací soud z následujících úvah. Žalobce původně požadoval odstranění celého napadeného článku, uveřejnění omluvy a zaplacení peněžité satisfakce, přičemž předmětem žaloby učinil tři tvrzení (výroky žalované), tedy že xxx demonstrace v xxx (mezi nimi i žalobce) ukradli plakát s xxx, že žalobce je známým jménem protivládní a proruské národovecké scény a že žalobce na shromáždění dne xxx přizval i nechvalně xxx xxx xxx. Z těchto tří výroků byl žalobce úspěšný ohledně jednoho výroku (co do základu a též co do morální i relutární satisfakce), přičemž ohledně dalších dvou úspěšný nebyl (jelikož žaloba ohledně tvrzení o krádeži fotky s xxx byla vzata zpět nikoliv pro chování žalované, považuje se i ohledně tohoto tvrzení žalobce za neúspěšného v souladu s § 146 odst. 2 o. s. ř.). Odvolací soud tak uzavírá, že žalobce byl úspěšný v cca 33 %, žalovaná v 67 %, tudíž žalobce je povinen nahradit žalované 34 % nákladů řízení podle § 142 odst. 2 o. s. ř. (pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.).
20. Náklady řízení na straně žalované sestávají z odměny za zastupování advokátem v rozsahu 11 úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“). Konkrétně jde o tyto úkony právní služby: 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) vyjádření k žalobě ze dne 22. 9. 2023, 3) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 6. 3. 2024, 4) vyjádření ze dne 20. 3. 2024, 5) vyjádření ze dne 4. 4. 2024, 6) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 17. 5. 2024, 7) vyjádření ze dne 21. 5. 2024, 8) účast na jednání před soudem prvního stupně dne 31. 5. 2024, 9) vyjádření k odvolání ze dne 11. 9. 2024, 10) účast na jednání před odvolacím soudem dne 10. 4. 2025 a 11) účast na jednání před odvolacím soudem dne 24. 6. 2025. S úkony ad 1) až 9) je spojena odměna advokáta podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve výši 3 100 Kč za úkon a paušální náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve výši 300 Kč za úkon. S úkonem ad 10) je spojena odměna advokáta podle § 7 bodu 5, § 9a odst. 1 písm. a)

advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 ve výši 9 100 Kč a s úkonem ad 11) je spojena odměna advokáta podle § 7 bodu 5, § 9a odst. 1 písm. a) advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 ve výši 5 100 Kč, přičemž s oběma těmito úkony je spojena paušální náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 ve výši 450 Kč za úkon. K nákladům žalované patří podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, neboť zástupce žalované je plátcem této daně. Náklady žalované tedy výsledně činily 55 297 Kč $[(3100 \cdot 9 + 300 \cdot 9 + 9100 + 5100 + 450 \cdot 2) \cdot 1,21]$. Odvolací soud pak přiznal žalované náhradu 34 % jejích nákladů, tj. **18 801 Kč**. Lhůta k plnění a místo plnění jsou stanoveny podle § 160 odst. 1 v části věty před středníkem a § 149 odst. 1 o. s. ř. (vždy ve spojení s § 211 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** v rozsahu výroku o odstranění tvrzení z napadeného článku a uveřejnění sdělení žalované (výrok I, II, III a IV) **dovolání přípustné** k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Proti výroku o peněžitém zadostiučinění (výrok V a VI) a výroku o nákladech řízení (výrok VII) **dovolání přípustné není**.

Praha 24. června 2025

JUDr. Tomáš Novosad, v. r.
předseda senátu